

צורה לנו

תתפלאו, אבל יש קשר בין צורות גיאומטריות לבריאה ולהתפתחות האנושית; יש חוקים גיאומטריים שיוצרים את כל היקום ומבטאים אותו.

הגיאומטריה המקודשת היא כמו תוכנית אב של הבריאה וההתהוות של כל צורה בתוכה. אם נלמד להתבונן מחדש ב"צורות" השונות המופיעות בחיננו, נאפשר לעצמנו להתפתח לא רק באמצעות גופנו, הוא החומר, אלא גם באמצעים רוחניים יותר, וכך נוכל לחיות באיזון ובהרמוניה עם שני החלקים של היקום ושל כל דבר בו - החומרי והרוחני

מאת: רינה בן-עמי

"בראשית, ברא אלוהים את השמים, ואת הארץ. והארץ הייתה תוהו ובוהו, וחושך על פני תהום; ורוח אלוהים, מרחפת על פני המים. ויאמר אלוהים, יהי אור; ויהי אור" (בראשית א, א-ג). כך מתחיל סיפור הבריאה של העולם שלנו על פי ספר "בראשית". בהתחלה נבראו השמים והארץ - המכל שנושא בתוכו את כל החיים, ובהתחלה של כל ההתחלות הייתה בעולם רק רוח אלוהים. בכתבים העתיקים הדתיים או התרבותיים סיפור הבריאה מתואר כהליך שבו אלוהים, או ישות כלשהי בעלת כוחות, יוצר את הכול. המדע, לעומת זאת, קרא

לזה "המפץ הגדול" - תהליך שבו הכול התחיל מיחידה אחת קטנה ומכווצת, שהתפוצצה והתפזרה במהירות לכל עבר כשהיא יוצרת את הכול, ומאז היא נמצאת בתהליך של התפשטות או התפתחות. אם נניח לרגע בצד את התיאורים השונים או את המחשבות שמתעוררות בתוכנו בעת קריאתם, נמצא שני דברים משותפים: בשתי הגרסאות יש לאור חלק חשוב בתהליך הבריאה ובשתייהן הבריאה מתחילה מדבר מה מאוחד שמתפצל. כלומר, אם בתחילת תהליך הבריאה היה אחד שהתפצל, כל הדברים הקיימים בעולמנו נובעים מאותו מקור. ועדיין, מה אנחנו באמת יודעים על

הבריאה הזאת ועל החיים שלנו בתוכה? כיצד התרחש תהליך ההתפתחות ואיזו משמעות יכולה להיות להבנה שלנו אותו כאן, היום ועכשיו?

חוכמה אוניברסלית

כשאנחנו מתבוננים החוצה, בעיני הבשר שלנו, אל העולם החיצוני שבו אנחנו חיים, אם נניח בצד את הפרשנות שלנו למה שאנחנו רואים, נגלה שהכול מורכב מצורות גיאומטריות. הצורות הבסיסיות במופען הדו-ממדי הן שלוש - עיגול, משולש וריבוע. מתוכן יכולות להיוולד צורות גיאומטריות תלת-ממדיות

כשאנחנו מתבוננים החוצה, בעיני הבשר שלנו, אל העולם החיצוני שבו אנחנו חיים, אם נניח בצד את הפרשנות שלנו למה שאנחנו רואים, נגלה שהכול מורכב מצורות גיאומטריות. הצורות הבסיסיות במופען הדו-ממדי הן שלוש - עיגול, משולש וריבוע. מתוכן יכולות להיוולד צורות גיאומטריות תלת-ממדיות מורכבות יותר

מורכבות יותר. האם אתם יכולים לדמיין קשר בין צורות גיאומטריות לבריאה ולהתפתחות האנושית? האם אתם יכולים לדמיין שיש חוקים גיאומטריים שיוצרים את כל היקום ומבטאים אותו - מאחדים ראש ולב, רוח וחומר, מדע ורוחניות? קוראים לזה "גיאומטריה מקודשת" והיא כמו תוכנית אב של הבריאה וההתהוות של כל צורה בתוכה.

בתרבויות עתיקות עשו בגיאומטריה שימושים שונים, בין היתר גם לבניית מבנים מקודשים ששרידיהם נותרו עד היום במקומות רבים בעולם. כמו כן, הגיאומטריה מתבטאת באמצעות אמנות ומוזיקה. למעשה, אפשר למצוא אותה באמצעות התבוננות בכל דבר שקיים. התבוננות עמוקה באצטרובל, בעלי הכותרת של חמנייה, בקרנית העין או בפתיית שלג, למשל, יכולה לאפשר לנו הצצה אל חוכמה אוניברסלית. החוכמה הזאת היא ככל הנראה השער שלנו, בני

האנוש, להבנת המסתורין הגדול של חיינו ולאפשרות לעשות את ההתפתחות הבאה שלנו כאנושות. אז איך מתחילים? בעיקר בהקשבה דרך הלב ובריאה דרך הדמיון.

על חודה של נקודה

בראשית היה "האין הגדול", הפוטנציאל האינסופי חסר הממשות הקיומית, שהוא ההווה הנצחית שמצויה במצב בלתי מגולם מעבר לזמן ולמרחב. כדי שההווה הנצחית תוכל להתגלם, הופיעה **נקודה**, שהיא נטולת ממדים ועדיין לא יצאה מתוך האחדות. היא נושאת בתוכה את המספר אחת, 1.

מכיוון שהתפתחות היא חוק טבע, קיים בהווה הנצחית הזאת כוח שמבקש להתפתח. כשהוא מתחיל להתבטא באמצעות הצורות, התנועה והזמן נולדים. הרטט הראשון של האחד, דחף ההתפתחות הראשון שלו, יוצר תנועה אנכית שהופכת לקו ומולידה את **הממד**

הראשון - האורך. כדי שיווצר המספר שתיים, 2, האחדות חייבת להתפצל. ואולם, מכיוון שאין דבר מלבד האחדות, היא חייבת להטיל מתוך עצמה בבואה כלפי חוץ, ובכך מתבטלת האחדות ונוצר ריבוי. הקו האנכי במהותו הוא אמנם אינסופי, אבל משום שבעולם הממשי לכל קו יש נקודת התחלה, נקודת סיום ורווח ביניהן, הקו הזה מכיל בתוכו גם את המספר שלוש, 3. שלוש נקודות מאפשרות לנו ליצור צורה הנדסית ראשונה סגורה - **משולש**.

כשהאנרגיה היצירתית פעילה בקו האנכי, נוצרת תנועה אופקית שהופכת לקו ומולידה את **הממד השני - הרוחב**. כל אלה ביחד יוצרים **ריבוע**, מרובע שווה צלעות, שמייצג את הספרה ארבע, 4, ומגלים לנו גורם חמישי, 5, השטח שנמצא בין הקווים.

כוחות ההתפתחות והיצירה ממשיכים לנוע ויוצרים **קובייה**, שמולידה את **הממד השלישי - הגובה**. זוהי הצורה הבסיסית

כוחות ההתפתחות והיצירה יוצרים קובייה, שמולידה את הממד השלישי - הגובה. זוהי הצורה הבסיסית של החומר. היא מכילה בתוכה שישה ריבועים נגלים, אבל גם יוצרת גורם שביעי בלתי נגלה - הנפח. זהו המפתח לעולם התלת-ממדי, והוא מקביל לתהליך של ששת ימי הבריאה שיוצרים את היום השביעי, שמבטא חיבור בין שמים לארץ

מכיוון שהמרחק בין כל אחד משלושת הקודקודים של הארבעון שווה, הוא מבטא מצב של שיווי משקל והרמוניה. למעשה, הוא הייצוג הסמלי של אלוהים. כלומר, הארבעון, שהוא שיווי המשקל האלוהי - הרוח, קיים בתוך הקובייה - החומר, גם אם איננו רואים אותו. מכאן יוצא שהחומר אינו יכול להתקיים בלי התוכן האלוהי

הייצוג הסמלי של אלוהים - מצב נטול מתח של האלוהות הנחה בתוך עצמה. כלומר, הארבעון, שהוא שיווי המשקל האלוהי - הרוח, קיים בתוך הקובייה - החומר, גם אם איננו רואים אותו. מכאן יוצא שהחומר אינו יכול להתקיים בלי התוכן האלוהי.

שני חצאים משלימים

נחזור שוב לצורה הבסיסית של החומר - הקובייה. חיתוך קודקודים אחרים שלה ועוד ארבעה חתכים נוספים יחשפו בפנינו שני ארבעונים זהים שמשולבים זה בזה במצב של שיווי משקל. קודקוד אחד מופנה למעלה, והשני - למטה. אנחנו מכירים את הצורה הזאת כסמל **מגן דוד**, או בצורת התלת־ממדית **כמרכבה**. שני המשולשים, או הארבעונים, מייצגים את הקשר הבלתי נפרד בין שני החצאים המשלימים - החיובי והשלילי. בבריאה הם שולטים כשני חוקים מנוגדים זה לזה: חוק הרוח, שהוא קרינה, נתינה

תמניון (אוקטאהידרון). קשור

ליסוד האוויר.

עשירימון (איסוסאהידרון). קשור

ליסוד המים.

תרסיריון (דודקאהידרון). לא נמצא לו

קשר ליסוד מסוים, והוא סימל בעיני היוונים את כל היקום. יש הסבורים כי זוהי צורת התודעה הגבוהה ביותר.

נתחיל בחקירה של כמה צורות

גיאומטריות מרכזיות, שאולי יאפשרו

לנו לקבל מושג לגבי אופן ההתבוננות

שלנו בהן וברעיון שכל אחת מהן מבקשת להעביר אלינו, ובעיקר להבין כיצד זה יכול לפגוש את חיינו כאן ועכשיו.

נתחיל בקובייה שהיא, כאמור, המפתח

לעולם התלת־ממדי. אם נסיר ממנה את

ארבעת הקודקודים שלה, נקבל שטח

שמכיל את שלושת הממדים (אורך, רוחב

וגובה) ונקרא ארבעון (טטראהידרון).

מכיוון שהמרחק בין כל אחד משלושת

הקודקודים שלו שווה, הוא מבטא מצב

של שיווי משקל והרמוניה. למעשה, הוא

של החומר. היא מכילה בתוכה שישה, 6, ריבועים נגלים, אבל גם יוצרת גורם שביעי, 7, בלתי נגלה - הנפח של הקובייה. זהו המפתח לעולם התלת־ממדי. אי אפשר שלא להבחין בהקבלה לתהליך של ששת ימי הבריאה שיוצרים את היום השביעי, שמבטא חיבור בין שמים לארץ.

מכל של אור

העיגול הוא ריק, אבל מהקובייה אפשר ליצור את אבני הבניין של היקום. אפשר לעצב מתוכה כל צורה גיאומטרית אפשרית, ואל כל אחת מהצורות אפשר להתייחס כאל מכל של אור בעל אפיונים ואיכויות שונים.

ידוע כי כבר בתקופות עתיקות השתמשו בחמש צורות תלת־ממדיות מושלמות, חמישה גופים גיאומטריים סימטריים הקרויים "פאונים משוכללים". בתרבות המערבית אפלטון הוא שהזכיר אותם ואף שייך לכל אחד מהם יסוד הקיים בטבע, שאותו הוא מבטא. מסיבה זו, הם מוכרים היום כגופים האפלטוניים:

ארבעון (טטראהידרון). קשור

ליסוד האש.

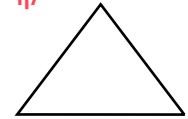
קובייה (הקסאהידרון). קשורה

ליסוד האדמה.

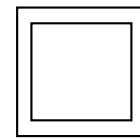

נקודה

קו

משולש

ריבוע

ארבעון

קובייה

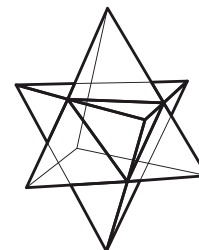
תמניון

עשירמון

תרשריון

מגן דוד ומרכבה

והתרחבות; וחוק החומר, שהוא צמצום והתכווצות. הרוח היא החיים ואילו החומר הוא התנגדות. ואולם, שלא יהיה ספק, בלי כוח ההתנגדות הזה פוטנציאל היצירה ברוח לא היה יכול לצאת מהכוח אל הפועל ולהתבטא.

אז איך מקשרים את כל אלה לחיים האנושיים ומה אנחנו יכולים ללמוד מזה? האדם הוא בעל גוף תלת-ממדי שבתוכו שוכן הארבעון, "האני האלוהי", אותה הוויה נצחית שממנה החלו כל הדברים. הוא החוליה המקשרת בין החומר לרוח ויש לו היכולת לבטא את האלוהי שבו באמצעות מה שהוא חושב, אומר ועושה. כשהאדם מזהה את התודעה שלו עם הגוף הפיזי, הוא דומה לקובייה אטומה שכל שהיא יכולה לעשות הוא לשקף את תכונות החומר שלה, מכיוון שהוא אינו מאפשר לאלוהות שבתוכו להתבטא. הדברים משתנים כשהאדם מזהה את התודעה שלו עם האלוהות שבתוכו. אז הוא אמנם משתמש בחומר, אבל רק כבסיס יציב בעולם שמסייע לו לבטא את האלוהות שבתוכו. ממש כמו **הפירמידה**, שהיא צורתו הסמלית של אותו "איש האלוהים", הוא מונח יציב על הקרקע (חומר), אבל הראש והכיוון שלו מופנים באופן ברור לשמים (רוח).

האדם חי בשני עולמות - החומר והרוח, ובכל אחד מהם פועלים חוקים שונים. רק האדם יכול להיות באותו זמן על פי החוקים של שני העולמות האלה. למשל, הגוף שלנו מתקיים בעולם החומר ופועל בהתאם לחוקים שלו. אם זה לא היה, כך, הוא היה כבר מתפוגג. באותו זמן, המחשבות, המילים והמעשים שלנו יכולים לפעול בהתאם לחוקי הרוח, ולבטא אהבה אוניברסלית ונתינה.

ביטוי של האחדות

אם כן, החיים שלנו בעולם הזה מורכבים ואנחנו חווים בו אינספור ניגודים: הגוף שלנו הוא חומר, אבל קיימים בתוכנו עולמות נפשיים ורוחניים שאינם גשמיים;

יש בתוכנו אנרגיות זכריות שמתבטאות באופנים ובכיוונים ברורים מאוד, אבל יש בנו גם אנרגיות נקביות יצירתיות שלעיתים מפזרות אותנו לכל הכיוונים; יש בתוכנו עולם פנימי עצום, אבל אנחנו גם חיים בעולם חיצוני ומקיימים מערכות יחסים שונות עם גורמים חיצוניים שונים - אנושיים ואחרים. בהתחשב בכל אלה, אין ספק שאיכות חיינו נקבעת לא מעט בהתאם למידת האיזון ושיווי המשקל שאנחנו מצליחים לבטא בחיים.

שני הארבעונים המשולבים זה בזה מבטאים את שיווי המשקל הזה ויכולים גם לרמוז לנו היכן עלינו לחפש כדי להשיגו. כפי שהארבעון האלוהי מצוי בלבה של הקובייה החומרית, כך גם הווייתו האלוהית של האדם יכולה להימצא רק בתוכו. לכן, כדי שנוכל להיות בשלום ובאיזון עם כל הניגודים, על תשומת לבנו להיות מופנית פנימה, אל המקור האלוהי שבתוכנו, ולא החוצה, אל עולם הצורות.

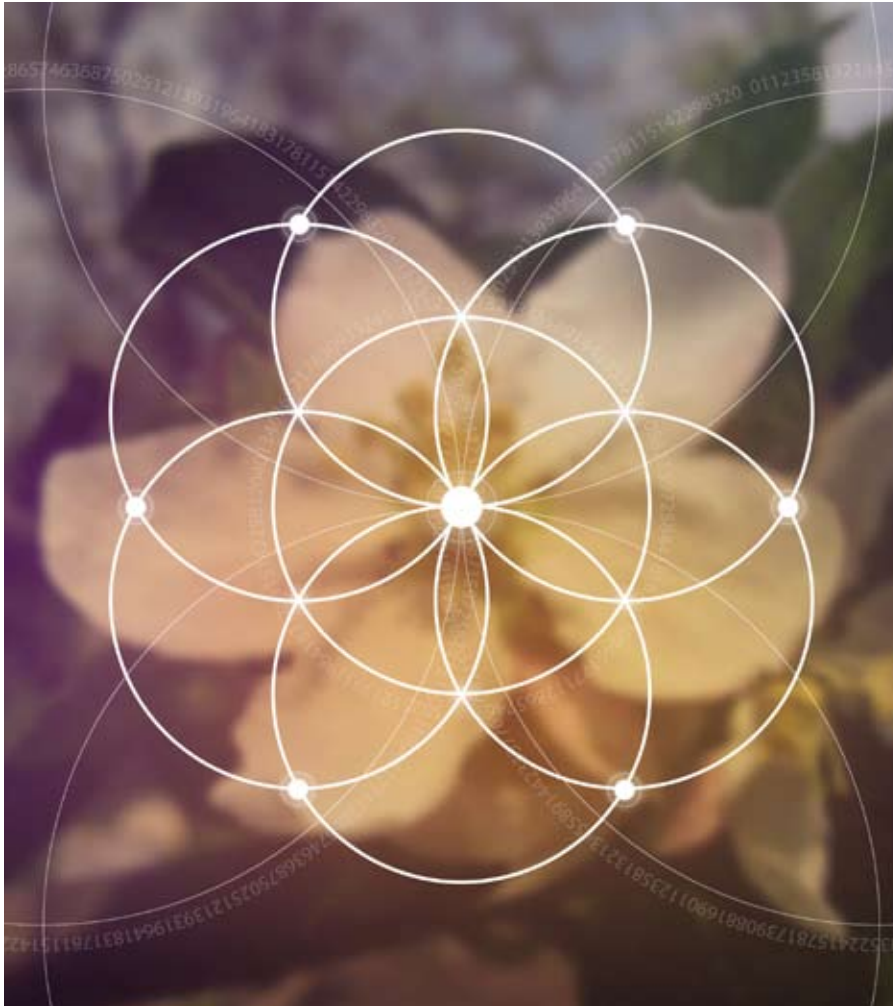
ומה הלאה? כלונו יודעים שהמציאות החיצונית שלנו, זו שבה אנחנו חיים, מובנית ונשלטת על ידי חוקים בלתי נראים. החוקים האלה, גם בלי שאנחנו מבינים ומגדירים אותם, מוצאים את ביטויים באמצעות הצורות הגיאומטריות המקודשות. אלה מגלמות בתוכן נוסחאות מתמטיות שמבטאות פרופורציה, איזון והרמוניה - שהם הביטוי של האחדות. אז נכון שבמרבית הזמן אנחנו חווים חוויות אנושיות שמבטאות נפרדות, ונכון שאיננו מבינים עדיין בדיוק מה המשמעות העמוקה של להיות אחד עם הטבע, אבל בואו נזכור שעד לא מזמן רעיון האחדות נתפס כ"רוחני" או דמיוני ומנותק מהמציאות.

פוטנציאל אנרגטי עצום

נאסים האראמיין (Nassim

Haramain), שהציג הוכחה מתמטית ופיזית לכך שהכול בעולם שלנו הוא אחד, שופך מעט אור על המציאות הזאת שלנו,

המציאות החיצונית שלנו, זו שבה אנחנו חיים, מובנית ונשלטת על ידי חוקים בלתי נראים. החוקים האלה, גם בלי שאנחנו מבינים ומגדירים אותם, מוצאים את ביטויים באמצעות הצורות הגיאומטריות המקודשות. אלה מגלמות בתוכן נוסחאות מתמטיות, שמבטאות פרופורציה, איזון והרמוניה - הביטוי של האחדות

שאותה אנחנו חיים ותופסים כמוחשית. כשהוא חקר את החלקים שממנו מורכב העולם, הוא גילה שהמציאות שלנו מורכבת למעשה מכמעט מאה אחוזים חלל. החומר, מתברר, הוא רק התוצאה של מבנה חלוקת החלל. אותו חלל, שנדמה לנו כי הוא ריק, הוא בעצם ואקום שדחוס אינסופית באנרגיה רוטטת עצומה שמסתובבת קרוב למהירות האור ומניעה את היקום שלנו. אתם זוכרים איך התחילה הבריאה?

נוסף לכך, אנחנו מתקשרים עם הוואקום הזה באופן שוטף. תנועת החיים שקיימת בתוכנו מזינה את הוואקום במידע הנוגע לחוויות שלנו ולאופן שבו אנחנו תופסים אותו, ושבה בחזרה. כמו הבהובי אור מהירים ביותר. לכן, אפשר לומר שאנחנו יוצרים את המציאות שלנו, אבל גם המציאות - הוואקום - מגדירה את הקיום שלנו. כך, כל מה שקיים ונוכח בנו אינו נשאר רק אצלנו, אלא משותף עם יתר הדברים, שגם הם מזינים את הוואקום ומקבלים ממנו מידע. זה מעלה את שאלת האחריות האישית שיש לכל אחד מאיתנו באשר למה שמוזן בוואקום ובאשר לשותפות שיש לנו עם החיים.

אם המציאות שלנו במרביתה היא ואקום שדחוס באנרגיה רוטטת עצומה שמסתובבת קרוב למהירות האור, אומר האראמיין, אנחנו חיים בתוך פוטנציאל אנרגטי עצום. אם נדע לעבוד עם

הפוטנציאל הזה, נוכל לשחרר את החברה שלנו מהגבולות ש"מדביקים אותה לשטח הכדור", לטענתו, כדי לאפשר לה התפתחות שתעניק לה גישה למערכת השמש שלנו או אפילו לגלקסיה שלנו. כל הידע העצום והתובנות בנוגע לאופן השימוש בו היו בעבר בידי האנושות, אבל הם נלקחו מאיתנו כדי לאפשר למין האנושי לגדול ולהתבגר. הם הוצפנו

במערכות דתיות, בתבניות תרבותיות וגם בגיאומטריה המקודשת - שמצד אחד נגישה כל כך ואפשר למצוא ביטויים שלה בכל דבר ומקום, ומצד אחר מלאה עדיין בסודות שממתינים לנו ש"נקלוט" מהם קצת בכל פעם כשאנחנו מוכנים לכך. הרי כל המילים שבעולם אינן יכולות להסביר הווייה אלוהית. מכיוון שאת ההווייה האלוהית השלמה רק אלוהים

יכול להבין ולתפוס, כל אחד אחר יוכל לקלוט את הדברים אם הוא מסוגל לחוות ולהגשים באופן מודע את האלוהות.

עכשיו, כשאנחנו יודעים שאנחנו חלק בלתי נפרד מאותו אחד אלוהי שהתגלם, וכשאנחנו יודעים שההתפתחות היא חוק

טבע ושעלינו להיות באיזון ובהרמוניה עם שני החלקים - החומרי והרוחני, נוכל אולי ללמוד גם איך להתבונן מחדש ב"צורות" השונות המופיעות בחיינו ולאפשר לעצמנו להתפתח לא רק באמצעות תאי גופנו, אלא גם ואולי בעיקר באמצעים עדינים יותר שייקחו אותנו כיחידים וגם כאנושות אל מסע של חשיפה וגילוי מחדש.

רשימה ביבליוגרפית

"גיאומטריה מקודשת ושדות מאוחדים", נאסים האראמיין, הרצאה מתוך ועידת נקסאס, יולי 2010 באוסטרליה. www.youtube.com/watch?v=6y0pkRiku0Y

"התקדשות", אליזבט הייך, הוצאת לאור.

All of Creation is moving light. www.spiraloflight.com/lis_sacred.html

Spirit Science 23 ~ The Sacred Geometry Movie. www.youtube.com/watch?v=FSmdSw9eEIA

Sacred Geometry Introductory Tutorial by Bruce Rawles. www.geometrycode.com/sacred-geometry